

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาใหญ่วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

พุทธโธอย่าปล่อยวาง

หลวงพ่อดีเป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่น แล้วหลวงพ่อดีอะไรหลายองค์ (หลวงพ่อดีทองรัตน์ หลวงพ่อดีอินรี) เออ ใช่ นี่ท่านไม่ให้ญาติดี ท่านบอกว่านิกายไหนก็อยู่กับข้อปฏิบัติ ครอบครองมรรคผลนิพพาน ไม่เป็นสักการณ์สักการณ์ ท่านไม่ให้ญาติดี ถ้าญาติดีแล้วมันจะแคบ เพราะธรรมดาโลกถือสมมุติ พอทางนี้มาญาติดีแล้วก็ไปฝ่ายนี้ไป ฝ่ายนั้นก็ด้อยลงๆ เพราะฉะนั้นท่านจึงไม่ให้ญาติดี ให้กระจายออกไปกว้างๆ ท่านว่าเพราะฉะนั้นอาจารย์มีและครูบาอาจารย์ทั้งหลายฝ่ายมหานิกาย ซึ่งเป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่นจึงไม่ได้ญาติดีตั้งหลายๆ องค์ นี่ละสืบทอดกันมาเรื่อยๆจนกระทั่งทุกวันนี้

ความคิดความเห็นของหลวงปู่มั่นเป็นอย่างไร ท่านไม่ให้ญาติดี จะได้กว้างขวางท่านว่า ทางเมืองชลก็ตั้งแต่ท่านใช้ลงมา ท่านอยู่แถวนั้นเป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่น บรรดาลูกศิษย์ไปทางนั้นไม่ให้ญาติดี ให้กว้างขวางออกไปท่านว่าฉัน ท่านคิดอะไรแสดงอะไรออกมาไม่มีผิด หาที่ค้านไม่ได้เลยหลวงปู่มั่น

ของเมื่อก่อนที่ทำบุญทั่วโลกธาตุได้แจกพระไปตามวัดต่างๆ หมดเลย (ทั้งหมด ๑๕๐ วัดครับ) เมื่อก่อนบอกแจกให้หมด (ลูกศิษย์โพธารามถวายปัจจัย) อันนี้ออกช่วยโลกทั้งนั้น ออกหมดเลย เราบอกแล้วเราไม่เอา ไม่เอาเลย ถ้าลงว่าไม่เอาไม่เอา ไม่เหมือนใครนะ ออกทั้งหมดเลยออกช่วยโลก ที่ไหนจำเป็นตรงไหนทุ่มลงๆ เรื่อยไปทั่วประเทศ ทุกภาคนั่นแหละ ช่วยทุกภาคเพียงแต่ว่ามากน้อยต่างกัน ภาคกลาง ภาคอีสานรู้สึกจะช่วยมาก ภาคอีสานช่วยมากโรงพยาบาล โรงพยาบาลต้องเป็นอันดับหนึ่งๆ ตลอด ช่วยตลอดเลย

ไปมหาวิทยาลัยขอนแก่น โรงพยาบาลสัตว์ ให้ไปแล้ว ๕ ล้านวันแรกไป ไปเที่ยวที่สองนี้ฟาดอีก ๕ ล้าน เป็น ๑๐ ล้านเห็นไหม โรงพยาบาลสัตว์ ขอนแก่น ที่เราไปเยี่ยมครั้งแรกให้ ๕ ล้าน ครั้งที่สองไปอีกให้ ๕ ล้าน เป็น ๑๐ ล้านอย่างนั้นละ

วันนี้เป็นวันสำคัญ ๓ วันรวมกัน คือ วันประสูติของพระพุทธเจ้าของเรา สิทธิธรรมาภุมารประสูติวันนี้ ตรัสรู้ก็สิทธิธรรมาภุมารตรัสรู้ขึ้นมาเป็นพระพุทธเจ้า วาระที่สามก็พระพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพานในวันเดียวกันนี้ รวมแล้วเป็น ๓ วันอยู่ในจุดสำคัญอันเดียวกัน คือ ประสูติ ตรัสรู้ ปรินิพพาน พระพุทธเจ้าของเราพระองค์เดียวนั้นแหละ ประสูติก็วันนี้ ตรัสรู้ก็วันนี้ ปรินิพพานก็วันนี้ เรียกว่าวันวิสาขบูชา

วันนี้เป็นวันสำคัญของพระพุทธเจ้า ซึ่งอุบัติก็วันนี้ ตรัสรู้วันนี้ ปรินิพพานวันนี้ พวกเราทั้งหลายถวายบูชาธรรมท่านทางภาคปฏิบัติจิตตภาวนานะวันนี้ ให้พากันภาวนา

สงบใจๆ ระวังเรื่องการงานทั้งหลายที่เคยยุ่งมาตั้งแต่วันเกิด วันนี้ให้ระวังงานการยุ่งเหยิงทั้งหลาย เองงานทางด้านธรรมะที่จะพาเข้าสู่มรรคผลนิพพาน เข้ามาสู่ใจ วันนี้เป็นงานของธรรมเข้าสู่ใจ งานของโลกเข้าสู่ใจเป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้ทั่วดินแดน งานของธรรมเข้าสู่ใจสงบร่มเย็นทั่วหน้ากัน วันนี้เป็นวันสำคัญมากของพระพุทธเจ้า ประสูติก็วันนี้ ตรัสรู้วันนี้ ปรีณิพพานก็วันนี้ วันประสูติก็กระเทือนโลกเหมือนกัน วันตรัสรู้ละสำคัญมากที่สุดทีเดียว ได้ตรัสรู้เป็นศาสดาเอกของโลก

ก่อนที่จะได้เป็นศาสดาเอกของโลก ทรงทำความปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้ามาเฉพาะพระพุทธเจ้าของเรา ๔ อสงไขย คือมี ๓ ประเภทบรรดาพระพุทธเจ้า ประเภทที่หนึ่ง ๑๖ อสงไขย ปลีกแยกได้ แสนมหากัปๆ แล้วก็ ๘ อสงไขย ๔ อสงไขย พระพุทธเจ้าของเรา ๔ อสงไขย ได้ตรัสรู้เป็นศาสดาสอนโลก ๑๖-๘-๔ อสงไขย อำนาจวาสนาบุญญาภิสมภารที่นำสัตว์โลกออกไปได้มากน้อยต่างกัน เช่น พระพุทธเจ้าองค์ ๑๖ อสงไขยนี้ทรงสั่งสอนสัตว์โลกได้มากมายที่สุด เป็นอันดับหนึ่งของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย อันดับสองก็ ๘ อสงไขย อันดับสามคือพระพุทธเจ้าของเรา พระชนมายุก็เพียง ๘๐ ปี จึงทรงวางแนวทางบันไดเพื่อไต่เต้าขึ้นสู่มรรคผลนิพพานให้เราทั้งหลาย เป็นเวลา ๕๐๐๐ ปี

คำว่า ๕๐๐๐ ปี คือทรงเสด็จญาณดูเรียบร้อยแล้ว พอถึง ๕๐๐๐ ปีแล้ว พุทโธ ธัมโม สังโฆ หรือธรรมทั้งหลายที่เคยไหลเข้าสู่ใจจะพราวจากกันทันที มีแต่กิเลสเข้ารุมล้อมหัวใจ เป็นพื้นเป็นไฟเหมือนกันหมด ๕๐๐๐ ปีแล้วหมด ศาสนาไม่มี คำว่า พุทโธ ธัมโม สังโฆ ไม่มีในหัวใจ มีแต่ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหาเต็มหัวใจของโลกแล้วเป็นไฟไปในตัวเผาแหลกไปหมดเลย ให้พากันเข้าใจเอาไว้

ถ้าศาสนามีอยู่ที่ใดมากน้อยมีความชุ่มเย็นเป็นสุขพอชุกห้วนอนได้คนเรา ถ้าไม่มีศาสนาในใจแล้ว พุทธศาสนานะ ถ้าไม่มีในใจแล้วร้อนมากทีเดียว ถ้าพุทธศาสนาได้เข้าเต็มหัวใจแล้วเรียกว่าบรรลुरुธรรมถึงขั้นสูงสุดวิมุตติพระนิพพาน นั่นคือท่านผู้เลิศเลอ ได้แก่พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ทุกๆ พระองค์ ท่านผู้เลิศเลอไม่มีทุกข์ตั้งแต่วันตรัสรู้ผางขึ้นมา หรือบรรลुरुธรรมผางขึ้นมาเท่านั้น ทุกข์ในหัวใจแตกกระจายไปตั้งแต่บัดนั้น ไม่มีทุกข์ในหัวใจของพระอรหันต์เลย จะมีตั้งแต่ในธาตุในขันธธรรมดา เจ็บไข้ได้ป่วย เพราะนี่เป็นสมมุติก็ต้องเป็นเหมือนกันกับโลกทั่วๆ ไป แต่ทางใจไม่มี

ตั้งแต่วันกิเลสตัวแสบๆ สร้างกองทุกข์ให้หัวใจสัตว์โลกได้ขาดสะบั้นลงไปจากใจเท่านั้น ใจนี้ติดผิงแล้วทุกข์ไม่มี พระอรหันต์จึงไม่มีทุกข์ทางใจตั้งแต่กิเลสตัวแสบๆ ขาดสะบั้นลงไป ตัวนี้เป็นตัวสร้างทุกข์มากที่สุด พอตัวนี้ขาดลงไปทุกข์จึงไม่มีในจิตของพระอรหันต์ พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ไม่มีทุกข์ภายในใจ มีตั้งแต่ธาตุขันธก็ไม่ถึงใจท่าน

เจ็บไข้ได้ป่วยเป็นธรรมดาแต่ไม่เข้าถึงใจ ต่างกันตรงนี้ ใจท่านทรงความบริสุทธิ์แล้วก็ วิมุตติพระนิพพานเต็มหัวใจตลอด และตลอดไปเรียกว่านิพพานเที่ยง เที่ยงไปเลย นี่ ละการปฏิบัติธรรมเมื่อถึงขีดแล้วถึงขั้นเที่ยง ท่านเรียกว่านิพพานเที่ยง กฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เข้าไม่ถึง จึงไม่มีอะไรแปรปรวนท่านผู้ถึงนิพพานแล้วด้วยจิตบริสุทธิ์

วันนี้ก็เป็นวันวิสาขบูชา วันตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าด้วย วันปรินิพพานของ พระพุทธเจ้าด้วย วันประสูติด้วย วันตรัสรู้ที่สำคัญมาก ธรรมะกระจายสอนโลกอยู่ที่นี่จาก การตรัสรู้ของพระพุทธเจ้านะ สอนโลกมาเป็นเวลา ๒๕๐๐ กว่าปี ถึง ๕๐๐๐ ปีก็หมด นิสสัยวาสนาของสัตว์จะหมดไปๆ ก็เลสจะเหยียบย่ำทำลายเข้าไป คำว่า พุทโธ ธัมโม สังโฆ จะไม่มีในใจของสัตว์ มีตั้งแต่กิเลสกับพินกับไฟเผาไหม้อยู่ในหัวใจ ใครเกิดใน สมัยนั้นแล้วเป็นความทุกข์ร้อนมากที่สุดเลย

เวลาที่ไม่มีศาสนา ระหว่างพุทธันดร พุทธันดรคือระหว่างพระพุทธเจ้านี้อุบัติๆ ระหว่างกลางนี้ ทุกข์ร้อนมาก สัตว์ระลึกลับาบุญคุณโทษไม่ได้ สร้างแต่บาปแต่กรรม มี แต่พินแต่ไฟเผาไหม้กัน นี่พวกเราเกิดมาพอดีพอดีกับศาสนา กึ่งกลางพระพุทธเจ้า พอดีเลย ๒๕๐๐.เราได้ปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ธรรมสดๆ ร้อนๆ ทุกเวล่ำ เวลา ทำบาปได้บาป ทำบุญได้บุญตลอดไป ท่านเรียกว่ากาลโก ไม่มีกาลสถานที่เวล่ำ เวลา คือการทำบาปและทำบุญ ทำเมื่อไรเป็นบาป ทำเมื่อไรเป็นบุญทั้งนั้นแหละ

ให้พยายามคัดเลือกบาปออกจากหัวใจ สร้างแต่ความดีงาม เกิดที่ไหนจะได้มี แต่สิ่งสมหวังๆ ภพใดชาติใด พบสิ่งใดที่ใดก็ตามจะมีแต่สิ่งสมหวังๆ ไม่ทำความ กระทบกระเทือนแก่จิตใจสำหรับผู้ได้พบได้เห็น นี่คือผู้สร้างความดี ถ้าผู้สร้างตั้งแต่ ความชั่วนี้ไปที่ไหนเจอตั้งแต่ความเสนียดจัญไรเป็นพินเป็นไฟ กระทบกระเทือนกัน ตลอด นี่คือคนสร้างความชั่ว ไปที่ไหนเจอตั้งแต่ภัยกระทบกระเทือนตลอดเวลา กับ ตัวเอง ให้พากันสร้างความดีงาม ไปที่ไหนจะสงบร่มเย็น

วันนี้ก็ไม่พูดอะไรมากนัก วิสาขบูชา เป็นวันที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ท่านนำธรรมมา สั่งสอนโลกให้เราทั้งหลายได้รู้จักบุญจักบาบบ้าง ก็คือวันตรัสรู้วันนี้ละ ให้พากัน ประพฤติปฏิบัติ วันนี้ควรจะบำเพ็ญศีลธรรมเข้าสู่ใจให้มากยิ่งขึ้นกว่างานอื่นใด เพราะงาน อื่นๆ เราทำมาตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ ไม่ทราบว่าได้มากน้อยเพียงไร บางทีนอน ไม่หลับก็มี ไปหารายได้มีตั้งแต่รายจมนเผาหัวใจ เลยนอนไม่หลับก็มีเยอะนะ ไปหา ความสุขตั้งแต่ตื่นนอน กลับมามีมือเกยหน้าผาก มีตั้งแต่ความทุกข์เผาหัวใจ มีเยอะนะ มันหาไม่เจอ

หาความสุขให้ได้สุขขี หากาวนาละสุข บังคับลงไปจิตใจมันจะติดจะตื่นขนาด ไหน ไม่เหนื่อธรรมไปได้ ธรรมเป็นน้ำดับไฟ แสดงเปลวขึ้นเท่าไรน้ำสาตลงไปในี่เปลว

ไฟดับ ๆ เย็น นั่นละให้พากันจำเอา วันนี้คนก็มามากมาย เมื่อวานนี้ก็ทั้งวัน เต็มวันเราก็ก็น้อยมาก ตั้งแต่วานนี้มาถึงวันนี้ก็น้อยมากจริงๆ เราก็ก็นอนเอาเพื่อโลกเพื่อสงสารสำหรับเราเองเราไม่มีอะไรที่จะมาทันทานต่อมัน ทุกสิ่งทุกอย่างเราปล่อยวางหมดแล้ว โดยสิ้นเชิง นี่เพราะอำนาจแห่งการปฏิบัติธรรม ได้นำธรรมเหล่านี้มาสอนท่านทั้งหลาย สอนด้วยความเต็มอกเต็มใจ ออกมาจากหัวใจล้วนๆ ที่สะอาดสว่างหามาได้แทบเป็นแทบตาย จึงได้ธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ไม่ได้มางูๆ ปลาๆ ลูบนั้นคลำนี้มาสอน ถอดออกมาจากหัวใจที่ได้ผลมาแล้วจากการปฏิบัติของตนเอง เพราะฉะนั้นจึงพากันอุตสาหะพยายามบำเพ็ญความดีงามให้มีแก่จิตใจของคนทุกคน

เราเกิดในท่ามกลางพุทธศาสนา แต่มีแต่ไฟแต่ไฟคือกิเลสพาเผาไหม้ตลอดเวลา ไม่สมควรอย่างยิ่งกับชาวพุทธเรา ขอให้มิมุทโธ ธัมโม สังโฆ เฉพาะวันนี้ให้บำเพ็ญธรรมเข้าสู่ใจ ใครอยู่ที่ไหนให้ทำความสงบใจ พุทโธอย่าปล่อยวาง สติติดแนบกับพุทโธๆ พากันจำเอา ตายไปจะไม่ได้พึ่งอะไรละ บาปก็เป็นมหากัณฑ์ บุญเท่านั้นเป็นที่พึ่งเป็นที่ตาย เวลาจะเป็นจะตายจริงๆ แล้ว บุญกุศลจะเข้าหนุนปั๊บเลย ช่วยทันทีไปได้ ถ้าใครสร้างบาปมาก เวลาจะตายมันกดลง ลงนรกอเวจีไปเลยทีเดียว ให้พากันระมัดระวังตั้งแต่บัดนี้ ตายแล้วจึงมาระวังไม่ได้นะ ให้ระวังตั้งแต่บัดนี้ สิ่งใดไม่ดีให้ลดออก ละออก สิ่งใดที่ดีให้สั่งสมขึ้นมาให้ดีงาม

สิ่งทั้งหลายอยู่ด้วยกันนี้เกิดมากับสิ่งเหล่านี้ อยู่ก็อยู่กับสิ่งเหล่านี้ ตายก็ตายจากสิ่งเหล่านี้ไปไม่มีอะไรติดตัวนะ บาปกับบุญนั้นติด มีเท่านั้น ใครสร้างบาปไว้บาปก็ติดตัวไปเป็นภัย ไปที่ไหนเป็นมหากัณฑ์ติดตัวไปตลอด ผู้สร้างบุญสร้างกุศลเป็นมหาคุณติดใจไปตลอดจนถึงมรรคผลนิพพาน นี่คือการสร้างมหาคุณเข้าแก่ใจ ให้พากันจำเอานะ วันนี้เทศน์เพียงเท่านั้นละ น้อยมากแล้ว เอาละไม่ต้องเออวัง เพราะไม่ได้ตั้งนโม เอาละพอ

หลวงพ่อดีสำคัญนะ ท่านจับติดกับเรา ในงานนี้เห็นหน้าเมื่อไร มหาบัวไปไหนไม่ได้ นะ คือมาเจอหน้าเราเข้าแล้ว มหาบัวไปไหนไม่ได้ นะ คืองานยังไม่เสร็จไปไม่ได้ ถ้างานเสร็จแล้วไล่ส่งก็ได้ เป็นอย่างนั้นละ พอเจอปั๊บนี้ บางทีก็เวลาพระฉันจังหัน ท่านจะมีชิกาแร็ต สิ่งหีโตหมอบ ท่านเอามาแจก ตัวละมวนๆ เวลาพระท่านฉันจังหัน ท่านก็เดินแจกบุหรืสิ่งหีโตหมอบ บุหรือย่างดี ๆ นะ พอมาถึงเราจับยึดใส่มือเลย ให้เราไม่ได้เหมือนใครนะ ท่านจับยึดใส่เข้าไปเลย เมื่อคืนมันไปตายไหนไม่เห็นวางั้น เราก็นิ่งๆ จึงเอากันทีหลัง เป็นอย่างนั้นละ

ท่านกับเรานี้สนิทกันมากอย่างลึกๆ ทีเดียว คนไม่รู้ละว่าสนิทกัน เป็นตายอาศัยซึ่งกันและกัน ในวัดโศการามนี้ก็เราช่วยท่านเต็มกำลังความสามารถ เออะอะปั๊บ เอามหาบัวไป สั่งเราไปมีเหตุอะไรๆ ในวัดนั้นสั่งเราไป เปลี่ยนตัวไม่ได้ แน่บั้งคับด้วยนะ

เอาเราไปเปรียบมาทุกครั้งนะ ไปที่ไรเปรียบมาทุกครั้งๆ เฉพาะอย่างยิ่งแม่ครัวไม่พอ เกิดทะเลาะเบาะแว้งกัน ทำงานจะเอาสองอาทิตย์ ได้อาทิตย์เดียวทะเลาะเบาะแว้ง แม่ครัวไม่พอเกิดทะเลาะกัน ให้มหาบัวไประงับ ห้ามเปลี่ยนตัว แล้วให้ท่านอาจารย์เจี๊ยะเสียด้วยไปบอก ว่าท่านอาจารย์ให้มานิมนต์ท่านอาจารย์ไประงับเรื่องราวที่ครัว ระวังยังงี้ในห้องค้ออื่นไปไม่ได้หรือ ไม่ได้ท่านบังคับมาแล้ว ตกลงเราก็ต้องไป ไปก็ใส่เปรี้ยวๆ

พอกลับมานี้แม่ครัว เบื้องต้นสองทุ่ม ๒๐๐ กว่า พอสามทุ่ม ๓๐๐ กว่า ถึงตอนเช้า ๓๐๐ กว่า ท่านเลยเลื่อนงานออกไปอีกถึงสามอาทิตย์ อย่างนั้นละ ท่านพอสี่ห้าห้าไม่ให้เปลี่ยนตัวเสียด้วย ให้เราไป ท่านสั่งเราแล้วห้ามไม่ให้เปลี่ยนตัว มหาบัวเท่านั้นคนอื่นไปไม่ได้ เข้าทำตึ้นะ สนิทกับเราเป็นอันเดียวกัน เหมือนอวัยวะเดียวกันนะท่านพอสี่กับเรา แต่คนภายนอกไม่รู้ จะรู้ได้เวลาเราเดินไปด้วยกัน คือธรรมดาจะไม่มีใครติดตามท่าน นี้จะไปไหนบริเวณวัดมีงานมีการ ไปบัวจะพาไปดูนั่นดูนี่ดูงานเขา ท่านพาไป ใครมายุงไม่ได้นะ มายุงเอาค้อนปานะ ท่านว่า ค้อนปานะ แล้วไปกับเรา ไปดูนั่นดูนี่เลี้ยงโตะจ้งโตะจิ้นโตะอะไรท่านพาไปหมดนั่นละ นั่นละสนิทกันลึกๆ อย่างนั้นละท่านกับเรา เอาละพอ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ